

Totterne paa hinanden, som de vilde kunne, naar de sad i Stue sammen, den Fare eksisterer ikke, og folgelig vil jeg haabe, den højtærede Finansminister, som jo det antager jeg vil tage lige saa stort Hensyn til den ene Gruppe af Landmænd som til den anden, tilmed naar det er det store Flertal, det her drejer sig om, vil besvare dette Spørgsmaal med ja og vil nedsætte en Kommission af Ikke-Beskyttelsesmænd, hvis det bliver begæret af ham. Jeg afventer selvfølgelig dog med Interesse den højtærede Ministers Svar.

H. L. Jørgensen: Man hører tit dels under Finanslovens Behandling og dels ved de her i Tinget indkomne Andragender, at flere af Tingets ærede Medlemmer anbefale Udvidelse af den ene eller den anden Jærnbaneestation. Henvender man sig til Jærnbanebestyrelsen desangaaende, faar man gerne det Svar: Vi have ingen Penge, der er ikke flere Penge paa den Konto, vi maa i alt Fald lade denne Udvidelse bero i indeværende Finansaar. Efter at jeg forgæves havde henvendt mig til Jærnbanebestyrelsen, tillod jeg mig ved Finanslovens 2den Behandling at henvende mig til den højtærede Indenrigsminister om at forhøje denne Konto. Denne Konto har i den sidste halve Snes Aar været foreslaaet med et Beløb af 250,000 Kr., men det er selvfølgelig blevet for lidt paa Grund af den store Forøgelse, der er sket i Trafikken. Nu ser jeg, at i Aar har Indenrigsministeren foreslaaet en Forhøjelse paa denne Post af 100,000 Kr., saaledes at Kontoen bliver paa 350,000 Kr., og jeg kan kun sige den højtærede Indenrigsminister Tak for dette Forslag. Jeg vil haabe, at det ærede Finansudvalg og det høje Ting vil stille sig velvilligt her overfor. Vel er det et stort Beløb at stille til Jærnbanebestyrelsens fri Raadighed, men jeg tror, at saadanne mindre Udvidelser og Anskaffelser, som det hedder paa Kontoen, ikke alene komme Jærnbanen til gode men ogsaa den paa-gældende Egn.

Anledningen til, at jeg har forlangt Ordet, har nærmest været den, at jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger angaaende det Kantonnement, som nu for nylig er afsluttet. Jeg vil straks sige, at hvis vi ikke havde haft den nuværende højtærede Krigsminister, tror jeg, at jeg vilde have sparet mig den Ulejlighed, for jeg vilde have betragtet det som spildt Ulejlighed, men jeg tror, den højtærede Krigsminister har noget mere Kendskab og

noget mere Interesse for Landbefolkningen end vore Krigsministre i Almindelighed kunne siges at have. Det er første Gang, at den Egn, jeg er fra, og som jeg har den Ære at repræsentere, har haft Indkvartering efter stor Maalestok, og det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), der er fra samme Egn, har jo omtalt det gode Sindelag, som denne Egn's Befolkning har lagt for Dagen over for Militæret. Det ærede Medlem gjorde det saa godt, at jeg næsten frygter for, at den højtærede Krigsminister nu, naar det næste Kantonnement skal afholdes, skal lægge Øvelserne derude. Skønt Forholdet var meget godt mellem Befolkningen og Militæret, maa jeg dog sige, at jeg tror ikke, at det almindelige Ønske er, at den Foranstaltning skulde iværksættes lige straks der ude. Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at Landet lider en stor Uret ved disse Øvelser, den Uret, som vor kære gamle Hovedstad fremdeles er fri for, den har derimod Fordele af Militæret til andre Tider. Saa vidt jeg husker, er det henimod et Par Hundrede Tusinde Kroner, et saadant større Kantonnement koster Statskassen. Saafremt vor Skattefordeling var retfærdig, vilde det falde alle Skatteydere, hele Befolkningen til Last. Men saaledes er det nu en Gang ikke. Først svare vi Landboere jo i alt Fald vor rigelige Del af denne Udgift, og dernæst er det forbundet med ret store pekuniære Ofre, naar der skal foregaa en Indkvartering efter en saa stor Maalestok, som Tilfældet har været her. Det er jo klart nok, at den Lønning og den Naturalforplejning, der bliver uddelt til Mandskabet, ingenlunde slaar til, hvis de skulde nøjes med det, vilde de være uheldigt stillede. Og at Befolkningen tager vel imod dem, det er jo kun dens Pligt. Men det er, som jeg sagde, en ret stor Udgift, der bliver paalagt Landet, saa jeg tror, der vilde være Anledning til at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være heldigt at fremkomme med Forslag om, at Statskassen virkelig tog noget mere Del i de Udgifter, der ere forbundne med disse Øvelser, saaledes at Befolkningen nøjedes med at have den store Ulejlighed, der er forbunden dermed, men derimod for en væsentlig Del fik de pekuniære Ofre, som de i den Anledning maatte bringe, dækkede.

Der var et andet Spørgsmaal, som jeg ønskede at rette til den højtærede Krigsminister vedrørende denne Sag. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Officererne